

Fritz Lang. El període mut

Cinema-concert: Manel Fortià “Frei” Quartet i *Els nibelungs*

Die Nibelungen: Siegfrieds Tod (Teil 1) – *Els nibelungs: La mort de Sigfrid (Part 1)*

FRITZ LANG, 1924

Alemanya.

Muda, amb rètols en català. 149'. DCP.

Die Nibelungen: Siegfrieds Tod (Teil 1), Fritz Lang, 1924

19 d'abril de 2026 17 h Sala Chomón

Die Nibelungen: Kriemhilds Rache (Teil 2) – *Els nibelungs: La venjança de Krimilda (Part 2)*

FRITZ LANG, 1924

Alemanya.

Muda, amb rètols en català. 130'. DCP.

Die Nibelungen: Kriemhilds Rache (Teil 2), Fritz Lang, 1924

19 d'abril de 2026 20.30 h Sala Chomón

Die Nibelungen (1924)

“Sembla que Thea von Harbou va publicar el guió d'*Els nibelungs* retrospectivament, tal com més endavant escriuria la novel·la *Metropolis* un cop ja acabada la pel·lícula. La versió editada del guió posa de manifest fins a quin punt el seu llenguatge és ric en detalls. Aquesta precisió obre infinites possibilitats per definir els personatges i els seus motius, així com per jugar amb els símbols — i el Lang del període mut sabia prou bé que necessitava servir-se del simbolisme. Sense el suport de la paraula, el símbol es convertia en una necessitat estructural per transmetre a l'espectador allò que no es podia dir. A més, aquest simbolisme visual també era necessari per assolir una estilització de caràcter èpic i homèric. De fet, Lang es va negar a rodar una nova versió d'*Els nibelungs* als anys seixanta perquè pensava que el diàleg sonor destruiria aquesta estilització i, en canvi, faria que els personatges semblessin grandiloqüents i ridículs.

Per alguna raó, encara hi ha qui considera que els decorats equilibrats i simètrics utilitzats són expressionistes. Tanmateix, no compten amb les distorsions o els angles oblics propis d'*El gabinet del Doctor Caligari* o de *Raskolnikow*. Lang i els seus arquitectes, Otto Hunte i Erich Kettelhut, van formar-se clarament en un context expressionista; però l'única petjada que en queda aquí és una tendència cap a l'abstracció i l'estilització de la forma.

De vegades, els personatges principals també són tractats “arquitectònicament”. Lang va optar per deslliurar la saga dels Nibelungs del seu *pathos* wagnerià, i ningú, tret de Hagen, no porta barba ni s'assembla als herois i heroïnes corpulents de l'escena operística. El món decadent dels burgundis, així, és tractat amb una estilització apropiada. [...] Representar tot aquest món requereix una certa rigorositat formal: l'estructura ho és tot. En l'obra de Lang, res no és aparença, sinó que tot és tridimensional i espacial. La seva posada en escena fa un ús constant dels espais i compon amb ells.

Aquesta estilització estàtica, però, queda substituïda pel dinamisme a la segona part d'*Els nibelungs*. A mesura que la venjança impulsa l'acció cap endavant i actua sobre tots els personatges com un remolí violent, la introducció dels elements asiàtics destrueix la quietud monumental de l'èpica heroica. A Alemanya, en el moment de l'estrena del film, els crítics semblaven fixar-se només en els elements heroics i teutònics de *La mort de Sigfrid*. Però aquest enfocament tendia a produir crítiques nacionalistes entusiastes i mal escrites com la de Filmwoche (núm. 7, 1924), on un fanàtic afirmava categòricament que Sigfrid era per naixement i caràcter “el més alemany dels homes”, anticipant així la ideologia del *Blut und Boden*.”

Manel Fortià “Frei” Quartet

Quartet sorgit a partir del nucli de Libèrica, projecte liderat per Manel Fortià, amb la incorporació de la flautista Anggie Obin. La formació amplia l'univers sonor del grup amb una nova dimensió tímbrica, combinant jazz contemporani, flamenc i músiques d'arrel iberoamericanes. El resultat és una proposta expressiva i evocadora, pensada per dialogar amb la imatge i l'espai cinematogràfic.

Manel Fortià – contrabaix

El contrabaixista català s'ha consolidat com una nova veu dins l'escena europea. El seu sentit melòdic, la precisió rítmica i la creativitat l'han convertit en un dels músics més singulars i originals de la nova generació. Ha compartit escenari amb llegendes del jazz i del flamenc i ha actuat en alguns dels festivals i clubs més prestigiosos d'Europa, Amèrica i Àsia.

Anggie Obin – flauta

Flautista nascuda a Ciutat de Panamà i establerta a Nova York, ha participat en festivals de gran renom com el Festival de Jazz de Panamà, el Newport Jazz Festival o el Yecla Jazz Festival, i ha actuat en clubs emblemàtics com Smalls Jazz Club, Mezzrow o Zinc Bar.

Max Villavecchia – piano

Combina una sòlida formació clàssica amb una exploració profunda del jazz, el flamenc, la música carnàtica i les músiques del món. Un músic transversal que busca sempre connectar amb el públic a través de l'emoció i la innovació.

Oriol Roca – bateria

El seu enfocament melòdic de la bateria i la seva versatilitat li han permès establir estrets vincles amb nombrosos músics de l'escena europea actual del jazz i la improvisació. Roca també compon música per a projectes propis i treballa com a compositor i *sound designer* per a obres de teatre i peces de dansa.

Amb la col·laboració de:

Fritz Lang. El període mut

Pioner i exigent, Fritz Lang va transformar el cinema mut en un laboratori d'experimentació formal i moral sense precedents. Va concebre el cinema com una màquina de precisió, en què el destí, la culpa i el poder s'entrellacen i creen formes d'una bellesa rigorosa: des de la fantasia simbòlica de *Der müde Tod* (*La mort cansada*) i l'epopeia mítica de *Die Nibelungen* (*Els nibelungs*) fins a la modernitat industrial de *Metropolis* i el laberint criminal de *Dr. Mabuse, der Spieler*.

En el seu univers, l'ordre i el caos, el mite i la ciutat, la fe i la tecnologia s'enfronten com a forces irreconciliables. Us convidem a redescobrir un autor visionari que va trobar en el cinema no només un mirall del món, sinó també una forma de coneixement capaç de revelar-ne l'engranatge ocult –un art total que manifesta una profunda inquietud davant la modernitat i que projecta una mirada fascinada i crítica sobre el temps que li va tocar viure.

La retrospectiva, que comptarà amb acompanyaments musicals en directe, continuarà a l'estiu amb el període sonor.

Més informació del cicle

FilmoTeca
de Catalunya

 **Generalitat
de Catalunya**

Filмотeca de Catalunya
Plaça Salvador Seguí, 1 – 9
08001 Barcelona
+34 935 671 070
filmoteca.cultura@gencat.cat
www.filmoteca.cat